

Arrest

nr. 28 314 van 3 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. VAN DEN BROEKE en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat

1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 1 december 2008 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 3 maart 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.1. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Chunnakam, district Jaffna. U bent een Tamil van origine. U zou in 2003 in Colombo gehuwd zijn. U zou samen met uw vader, echtgenoot en schoonmoeder in Chunnakam hebben gewoond. Uw moeder overleed al in 1993. Jullie zouden geregeld lastig gevallen zijn door militairen. In mei 2008 zouden de militairen uw echtgenoot meegenomen hebben voor ondervraging. U zou geprobeerd hebben om hen te stoppen, maar u viel na een duw in het prikkeldraad en raakte gewond. Die avond zou men uw echtgenoot vrijgelaten hebben. Hierna zouden jullie besloten hebben om de regio te verlaten. Jullie dienden eerst om toestemming te vragen en toen*

jullie die kregen zouden jullie in september 2008 per schip naar Batticaloa vertrokken zijn. Op 30 september 2008 zou uw echtgenoot naar de bakker gegaan zijn, maar hij keerde niet meer terug. U zou samen met een kennis van uw vader overal gezocht hebben. U zou tientallen keren tevergeefs naar de politie gegaan zijn. Uw vader en u zouden schrik hebben gehad dat de verdwijning van uw echtgenoot ook gevolgen zou hebben voor jullie waarna jullie besloten om Sri Lanka te verlaten. U reisde eind november 2008 naar Colombo vanwaar u op 28 november 2008 het land verliet. U diende hier op 1 december 2008 samen met uw vader Kasi Kanagaratnam (OV n° 6.357.741) een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw geboorteakte (en vertaling), uw huwelijksakte (en vertaling), een kopie van uw identiteitskaart, uw vaders geboorteakte, uw moeders overlijdensakte en de omslag waarin deze documenten verstuurd werden.”

1.2. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Verzoekster beroept zich op de *“Schending van artikelen 2 en 3 van “Wet Motivering Bestuurshandelingen”*.

3.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering, in het bijzonder waar zij stelt *“Voorzover dat de CGVS in uiterst beperkte mate in haar beslissing formeel naar wettelijke bepalingen verwijst als zijnde de juridische rechtvaardiging van de beslissing, hoewel er op geen enkele manier wordt aangetoond hoe de in de standaardclausule vermelde wettelijke bepalingen de motivering van de beslissing kunnen dragen”* zodat zij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Verzoekster meent dat *“voorzover de CGVS in beperkte mate zou kunnen stellen aan de formele motiveringsplicht te hebben voldaan, schendt de bestreden beslissing echter de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van zorgvuldig bestuur”* Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, en de schending aldus van de materiële motiveringsplicht aanvoert, wordt het middel vanuit dit oogpunt onderzocht.

Nopens de status van vluchteling

4. Verzoekster roept de schending in *“van de invulling van het begrip “vluchteling” van artikel 1 a van het Verdrag van Genève.”*

4.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt geen originele documenten met foto neer ter adstructie van haar voorgehouden identiteit, maar slechts kopieën van haar identiteitskaart, haar huwelijksakte, haar vaders geboorteakte en de overlijdensakte van haar moeder. De Raad hecht principieel geen geloof aan kopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004,

nr. 133.135). Bovendien blijkt dat verzoeksters vaders naam op haar huwelijksakte niet correct is weergegeven zodat de waarde van dit stuk ook hierom betrekkelijk is.

4.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er bovendien terecht op dat verzoeksters verklaringen strijdig zijn met de inhoud van voormelde stukken. *“U beweerde dat u nooit een vast adres in Colombo had (gehoorverslag CGVS p. 3). Op uw huwelijksakte opgesteld in Colombo, staat echter duidelijk dat jullie beiden een vast adres in Colombo hadden (“residence”). Toen u hierop gewezen werd, beweerde u dat dit de schuld was van de persoon die dit document voor u naar het Engels vertaald had. Het originele document werd echter overlopen met de tolk en hierdoor bleek duidelijk dat de adressen genoemd in de vertaling ook in het origineel voorkomen (gehoorverslag CGVS p. 4). Ook de vertaling van uw huwelijksakte en geboorteakte werden afgestempeld in Colombo, net als de overlijdensakte van uw moeder, waarvan u aangaf dat deze eigenlijk ook in Jaffna uitgevaardigd kan worden (gehoorverslag CGVS p. 4). U kon geen afdoende verklaring bieden voor deze vaststellingen waardoor kan worden vermoed dat u wel enige tijd in Colombo woonde.”*

4.3. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor voorgaande vaststellingen, die erop wijzen dat zij niet afkomstig is uit het noorden van Sri Lanka. Dit klemmt temeer nu uit haar geboorteakte blijkt dat ze in de grote stad Kandy op 100km van Colombo geboren is. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk temeer nu haar verklaringen hierover evenmin kunnen overtuigen. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wijst er terecht op dat het bevreemdend is dat verzoekster verklaarde *“niet te weten in welk Europees land jullie uiteindelijk geland zijn, terwijl uw vader beweerde dat jullie in België landden (gehoorverslag CGVS p. 11, CGVS Kasi Kanagarathnam p. 12).* Verzoekster reisde zonder de naam te kennen op het valse paspoort (gehoorverslag CGVS, 17.2.2009, p.10) terwijl het een feit van algemene bekendheid is dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Voor zover verzoekster verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient zij dit nauwgezet en overtuigend te kunnen toelichten. Verzoeksters onwetendheden en tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van haar voorgehouden reiswijze zodat zij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben. Dit hypothekeert haar algehele geloofwaardigheid alsook haar verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

4.4. Ten slotte kan er op worden gewezen dat verzoekster ook in haar verzoekschrift niet eenduidig is over haar burgerlijke stand door enerzijds te beweren dat ze de echtgenote is van een *“verdwenen echtgenoot”* die verdacht wordt *“van vermeende banden met de vijandelijke groepering van de in de regio aanwezige militairen”* en anderzijds te beweren *“Verzoek[st]er heeft immers onlangs haar man reeds verloren, net als tal van weduwen die momenteel in Sri Lanka wonen”*. Verzoeksters dubbelzinnigheid over het lot van haar echtgenoot is onaanvaardbaar en tast haar geloofwaardigheid aan.

5. Verzoeksters asielaanvraag werd afgewezen omdat uit haar verklaringen geen recent verblijf in het noorden (Chunnakam) of oosten (Batticaloa) van Sri Lanka kan blijken en deze bovendien tegenstrijdigheden vertonen met de verklaringen van haar vader en haar neergelegde documenten. Volgens verzoekster gaat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *“volledig voorbij aan de constitutieve elementen van het huidige dossier.”*

5.1. De bestreden beslissing stelt: *“Er werd u bovendien gevraagd om enkele incidenten te beschrijven die plaatsvonden in het laatste jaar dat u in Chunnakam verbleef. Hoewel u de regio duidelijk kende, konden de voorbeelden van incidenten die u aanhaalde niet overtuigen van uw recent verblijf in het noorden. Zo verklaarde u bijvoorbeeld dat de regio pas vanaf februari 2008 te kampen had met een elektriciteitstekort, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dit reeds minstens sinds november 2007 is (gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts beweerde u dat er tussen 2002 en 2008 geen avondklok ingesteld was in de regio, terwijl uit informatie blijkt dat in er al minstens sinds januari 2007 een avondklok ingevoerd was in de regio (gehoorverslag CGVS p. 6). Van deze informatie werd telkens een kopie aan het administratief dossier gevoegd. Dat u als inwoner van de regio niet zou*

weten wanneer de avondklok van kracht was, is ongeloofwaardig gezien de kans op arrestatie indien u zich buitenshuis begeeft wanneer de avondklok van kracht is. Voorts gaf u enkele voorbeelden van gebeurtenissen die in 2008 plaatsvonden zonder dat u ooit een specifieke datum wist te geven. Dit getuigt niet van een doorgedreven kennis van recente incidenten in uw regio. U verklaarde nog dat er in 2007 niets opvallends in Chunnakam plaatsgevonden had, het was volgens u een rustige periode (gehoorverslag CGVS p.7). Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat ook 2007 een onrustige periode in Chunnakam was, met verschillende moorden, enkele opvallende ontvoeringen door de militairen, een bomaanslag op militairen met ernstige gevolgen voor Chunnakam, en een bomaanslag met dodelijke burgerslachtoffers. De voorbeelden die u zelf aanhaalde waren dan ook duidelijk ingestudeerd en vaag. Dat u niet meer concrete voorbeelden van incidenten wist, gecombineerd met uw onwetendheid over het dagelijkse leven in de regio inzake stroompannes en avondklok, en gezien de merkwaardigheden vastgesteld in uw documenten, kan dan ook worden vermoed dat u de regio van Chunnakam al langer verlaten heeft. Ook uw recente verblijf in Batticaloa is onaannemelijk. Er werd u opnieuw gevraagd om enkele concrete incidenten aan te geven, maar u wist enkel twee algemene voorbeelden te geven, die duidelijk in uw persoonlijk relaas dienden te passen (gehoorverslag CGVS p. 10). Voorts kan er ook maar weinig geloof worden gehecht aan de twee incidenten waardoor u zich genoodzaakt zag om Sri Lanka te verlaten. Tussen uw verklaringen en die van uw vader werden immers ernstige tegenstrijdigheden vastgesteld. Zo verklaarde u met betrekking tot het incident van mei 2008, dat uw echtgenoot een dag meegenomen werd door de militairen, en dat u drie weken tot anderhalve maand medische zorg nodig had (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Uw vader, Kasi Kanagarathnam verklaarde dan weer dat de militairen uw echtgenoot helemaal niet meenamen en dat u maar een week medische verzorging nodig had (gehoorverslag CGVS Kasi Kanagarathnam p. 9). Wat betreft de verdwijning van uw echtgenoot in september 2008 verklaarde u dat u wel 35 tot 40 keren naar de politie ging samen met Arunthavaraja, en dat uw schoonmoeder thuis bij uw vader bleef (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw vader verklaarde echter dat u 2 tot 3 maal naar de politie ging en dit samen met uw schoonmoeder (gehoorverslag CGVS Kasi Kanagarathnam p.10). Deze tegenstrijdige verklaringen doen twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

5.2. Verzoekster stelt dat "De vader van verzoekster kon immers duidelijk aantonen dat er nog jongeren werden doodgeschoten in de regio gedurende het laatste jaar dat verzoeker er verbleef. Tevens merkte hij gedetailleerd op dat er een persoon vermoord was, dewelke de beroepsactiviteit uitoefende als kapper. De verwerende partij vond het klaarblijkelijk onvoldoende dat verzoeker zelfs het beroep van de vermoorde persoon kon vermelden, want zij wilde immers de correcte naam en datum horen. Daarenboven vermeldde verzoeker ook dat er tal van ontvoeringen en bomaanslagen plaatsvonden in de desbetreffende periode." Volgens verzoekster is het bovendien "onredelijk om te eisen dat een bejaarde man op leeftijd, dewelke aan de nodige stress en medische zorgen onderhevig is, op gedetailleerde wijze zich de nodige data kan herinneren van bepaalde gebeurtenissen." Verzoekster argumenteert verder dat "De invoering van de avondklok en de angst die er tussen de mensen van de regio leefde, zorgde er immers voor dat de vader van verzoeker, alsook verzoeker zelf, niet de nodige details kon weergeven van de verdwijningen, ontvoeringen en moorden dewelke gedurende die periode hebben plaatsgevonden te Sri Lanka en meer in het bijzonder de regio waar verzoekster van afkomstig is."

5.2.1. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoekster gaat eraan voorbij dat een avondklok geen isolering van de samenleving uitmaakt en geenszins contact met de dagelijkse realiteit in de weg staat. Dat er een algemeen gevoel van angst heerste laat bovendien net toe een nauwe betrokkenheid en bekendheid te verwachten met de dagelijkse realiteit, zodat opmerkelijke gebeurtenissen in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Dat verzoekster dermate onwetend is inzake essentiële, ingrijpende gebeurtenissen uit de dagelijkse realiteit wijst er op dat zij er in die periode niet woonachtig was en deze feiten niet heeft beleefd.

5.2.1. Overigens dient elke asielaanvraag hoe dan ook afzonderlijk en individueel te worden benaderd en onderzocht. Verwijzingen naar verzoeksters vaders verklaringen kunnen haar eigen onwetendheden

en vaagheden niet herstellen. Bovendien zijn haar verklaringen tegenstrijdigheden met deze van haar vader wat haar geloofwaardigheid verder ondermijnt. De opmerkingen met betrekking tot de weigeringsbeslissing van haar vader, zijn bovendien ongegrond (zie arrest nr. 28 313 van de RvV van 3 juni 2009) en kunnen de vaagheden in verzoeksters verklaringen bezwaarlijk vergoelijken. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden, hiaten en tegenstrijdigheden, waarvoor verzoekster geen aannemelijke verklaring aanreikt, raken de kern van het relaas, zijn pertinent en halen de geloofwaardigheid van de asielmotieven onderuit. Het ter terechtzitting neergelegde bankuittreksel kan enkel getuigen dat verzoeksters vader in 2005 nog een som heeft gestort op de bank in Chunnakam maar toont niet aan dat hij daar woonde.

6. Verzoeksters theoretische uiteenzetting in het verzoekschrift met betrekking tot *“de invulling van het begrip vluchteling van artikel 1a van het Verdrag van Genève”* is overtoollig en doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming

8. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoekster stelt *“Uit diverse verklaringen, alsook uit de schriftelijke stukken dewelke voorgebracht werden door verwerende partij, blijkt dat personen die gevisceerd worden door de in de regio aanwezige militairen blootgesteld worden aan ernstige bedreigingen gericht naar de persoon van de burger. Het feit dat deze militairen om de zoveel tijd verzoeker persoonlijk opzoeken in zijn woning, bevestigt het persoonlijk karakter van deze bedreiging. Dit wordt eens te meer versterkt door de directe link dewelke verzoeker heeft met haar verdwenen echtgenoot, dewelke reeds eerder hardhandig ondervraagd werd omwille van vermeende banden met de vijandelijke groepering van de in de regio aanwezige militairen.”*

9.1. Aangezien uit wat voorafgaat blijkt dat het voorgehouden asielrelaas niet kan overtuigen dient te worden vastgesteld dat in zoverre verzoekster zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus zij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk maakt.

9.2. Verzoekster wijst op rechtspraak van het Hof van Justitie van “17 februari 2009” en besluit *“zelfs al kan de Raad zich niet vinden in bovenstaande bewering dat het persoonlijke karakter van de vervolging bewezen is, dan nog kan zij niet aan huidige argumentatie onderuit. Verzoeker heeft immers onlangs haar man reeds verloren, net als tal van weduwen die momenteel in Sri Lanka wonen. Deze ontvoeringen en moordpartijen zijn dermate willekeurig, doch gericht op de etnische Tamil-groepering, dat ook verzoeker de nodige gronden heeft aangetoond dat hij recht heeft op de subsidiaire bescherming.”*

9.3. Het dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

- 9.4. Het EHRM heeft in NA t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (NAV 2008/27) de situatie in Colombo nader onderzocht, erkent dat deze verslechterde met de daaraan verbonden toename van mensenrechtenschendingen. Het arrest van het EHRM van 17 juli 2008 sluit niet uit dat voor de toepassing van artikel 3 EVRM individualisering in *extreme gevallen* [eigen benadrukking] van geweld niet steeds noodzakelijk is, maar concludeert anderzijds dat in casu de intensiteit van het geweld niet noopt tot dergelijke conclusie van algemeen risico voor alle Tamils die naar Sri Lanka terugkeren. Het Hof benadrukt hierbij de individualiseringsvereiste.
- 9.5. Verzoekster faalt in haar medewerkingsplicht door haar identiteits- en reisdocumenten niet neer te leggen en door het bewust nalaten haar verblijfsrechtelijke status en haar huidige staatsburgerschap aan te tonen. De Raad wenst te benadrukken dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan en enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeksters verblijf in het noorden van Sri Lanka geheel ongeloofwaardig is en uit alle stukken, voor zover deze waarachtig zijn, en verklaringen afgeleid kan worden dat verzoekster in Kandy op een 100-tal km van Colombo geboren is en reeds vele jaren in Colombo woonde er zaken deed en geregistreerd stond. Verzoekster maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in het noorden en oosten van Sri Lanka. Verzoekster haalt, voor zover ze effectief nog in Sri Lanka woonde, geen moeilijkheden aan, noch bijzondere aandachtspunten die mogelijk op een risico kunnen wijzen. Haar dubbelzinnigheid over de situatie van haar echtgenoot haalt haar verklaringen verder onderuit.
10. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
- 10.1. Verzoekster beroept zich op de *“Schending van de regels van evenredigheid en andere regels van behoorlijk Bestuur”*. Zij meent dat *“Het bestaan van enkele tegenstrijdigheden in de vorm van bepaalde data in het verhoor van enerzijds verzoeker en anderzijds haar, nota bene op leeftijd zijnde, vader dat met verwijdering van het grondgebied wordt gesanctioneerd zonder een afweging te maken tussen de gevolgen van de verwijdering, kan niet als evenredig beschouwd worden”*.
- 10.2. Een schending van het evenredigheidsbeginsel kan niet worden weerhouden, de beslissing staat immers geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd, en de gevolgen van de beslissing staan evenmin in wanverhouding met het doel van de beslissing die de Commissaris-generaal op basis van zijn wettelijke bevoegdheden heeft genomen. Het is immers niet onredelijk te verwachten dat verzoeksters vader zich eenvoudige doch ingrijpende kwesties kan herinneren. Ook al is haar vader tijdens het gehoor enigszins gestresseerd dan nog kan verwacht worden dat hij de dagelijkse feiten en de gebeurtenissen waarvoor hij zijn land verliet genoegzaam kan toelichten temeer nu hij een ambtenaar was en bekend met administratieve stukken. Verzoeksters asielrelaas is ongeloofwaardig zodat de vrees voor vervolging of het risico op schade evenmin is aangetoond.
- 10.3. De Raad wenst bovendien te benadrukken dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet) en dat in casu dient te worden vastgesteld na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.
11. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK